

NGO "Science and Education without Boundaries"

2021

Conference Proceedings

February 17-19,
2021

Caracas, Venezuela

**NEW HORIZONS IN
ACADEMIC RESEARCH**

1st International Conference

ISBN 978-1-63821-670-4

NGO “SCIENCE AND EDUCATION WITHOUT BOUNDARIES”

New Horizons in Academic Research

Conference Proceedings of the 1st International Conference

February 17-19, 2021

Caracas, Venezuela

2021

СУБ'ЄКТИВНІСТЬ ЕКОТРАНСЛЯТОЛОГІЇ	ПЕРЕКЛАДАЧА	3	ПОЗИЦІЇ
<i>Новосад Ю. І.</i>			44
БЛИЗЬКИЙ СХІД ОЧИМА АГАТАНГЕЛА КРИМСЬКОГО			
<i>Поляруш Н. С.</i>			47

ARTS

ЕСТЕТИЧНИЙ РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ В МИСТЕЦЬКИХ ШКОЛАХ			
<i>Вільгуцька О. С.</i>			53

BIOLOGY

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УТИЛІЗАЦІЇ ВІДХОДІВ			
<i>Демчук Л. І., Кірейцева Г. В.</i>			57

СУБ'ЄКТИВНІСТЬ ПЕРЕКЛАДАЧА З ПОЗИЦІЇ ЕКОТРАНСЛЯТОЛОГІЇ

Новосад Ю. І.,

асистент кафедри теорії і практики перекладу

Тернопільський національний педагогічний університет

імені Володимира Гнатюка

м. Тернопіль, Україна

Особистість перекладача довго залишалася поза увагою досліджень в межах традиційних теорій перекладу. Центральне місце у студіях завжди займав текст, який і був предметом перекладу і перекладацького аналізу. «Культурний поворот», який трапився у лінгвістиці після 70-их років минулого століття змінив парадигму перекладознавчих студій на більш багатогранну, багатосистемну, зумовивши розвиток культурологічних та соціокультурних підходів до перекладу (Bassnett, & Lefevere, 1990). У своїй книзі Л. Венуті «The Translator's Invisibility: A History of Translation» (2004) твердить, що переклад, навпаки, повинен акцентувати на лінгвокультурних відмінностях оригіналу, інтегруючи елементи мови і культури оригіналу в мову перекладу.

Звісно, ідея не є новою і перегукується з поглядами Ю. Найди, А. Нойберта, А. Швейцера та інших на еквівалентність при перекладі, однак, по-новому трактуючи ці поняття згідно з соціокультурними аспектами перекладу. С. Баснет, Л. Венуті та інші погоджуються, що перекладач повинен бути «помітним» в перекладі, його потрібно сприймати як суб'єкта, який бере активну участь у створенні ідей та передачі національно-культурних цінностей (Багдасарян, 2018, с. 295-296). Зрештою, ми теж погоджуємося і вважаємо, що, з огляду на те, що художній перекладу вимагає творчого підходу, невід'ємними є перекладацька суб'єктивність та креативність. Щоб відтворити, а точніше реконструювати значення – розпізнати в оригіналі, сприйняти, переосмислити і

оформити вихідною мовою – перекладач повинен застосувати не лише лінгвістику, стилістику, герменевтику, естетику, а й психологію та когнітивістику. Тому, переклад неминуче буде суб'єктивним. Звісно, варто зауважити, що креативність без здорового глузду є помилковою. Влада передбачає відповідальність, і навпаки. Важливо усвідомлювати, що суб'єктивність дій того чи іншого перекладача – це не про вседозволеність.

Перекладацьку суб'єктивність цікаво розглядати з точки зору екотранслятології. У одній зі своїх публікацій (Новосад, 2020) ми згадували, що, з огляду на свої принципи, екотранслятологія по-новому дозволяє трактування художнього перекладу – а саме з екологічної точки зору. Згідно з цією новою теорією перекладу, перекладач є центральною фігурою при перекладі, якій і доводиться грати домінуючу роль, балансує між екологічним середовищем оригіналу і перекладу. Екотранслятологія наголошує, що процес перекладу здійснюється в рамках адаптивної селекції та селективної адаптації. За Дарвіном, всі істоти які виживають, пристосовані до навколишнього середовища, а ті, що загинули, не були пристосовані до навколишнього середовища – це так зване «виживання найсильніших». Процес боротьби за виживання називається природним відбором. Беручи за теоретичну основу теорію Дарвіна, екотранслятологія стверджує, що лише перекладачі, які пристосовуються до екологічного середовища перекладу можуть врешті вижити в екологічному середовищі перекладу. Також надається більша влада та свобода для перекладачів. Дослідники екотранслятології очікують від перекладачів суб'єктивного, креативного погляду заради збереження стабільності екологічного середовища перекладу, створюючи тим самим оптимальний переклад.

У висновку процитуємо чудовий уривок зі статті Джун В. (2020): «Перекладач високого рівня повинен знати, як шукати переваги та уникати недоліків у складному екологічному середовищі, дати простір суб'єктивній свідомості, інтегруватися у багатовимірне екологічне середовище та, нарешті,

досягти динамічної рівноваги, гармонії та єдності з іншими факторами в екологічному середовищі перекладу».

Отож, очевидним є те, що вже неможливо і не доцільно ігнорувати особистість і суб'єктивність перекладача. Подальших розвідок заслуговують такі питання, як гендер і соціокультурний бекграунд перекладача як одні із передумов суб'єктивності перекладача. Також перспективним є аналіз множинних текстів перекладів та, особливо, з точки зору екотранслятології, оцінка рівня трансформації перекладацького середовища та інші.

Література:

- [1] Багдасарян, А. Г. (2018). О «культурном повороте» в современных переводоведческих исследованиях. *Филологические науки. Вопросы теории и практики*, 7-2 (85), 295-298.
- [2] Новосад, Ю. І. (2020). Художній переклад крізь призму екотранслятології. *Індустрія перекладу: теорії в дії: матеріали Міжнар. науково-практичної конференції для перекладачів, молодих учених і студентів*, 11-12 грудня 2020 р. (С. 41-43).
- [3] Bassnett, S., & Lefevere, A. (1990). *Translation, History and Culture*. Pinter.
- [4] Jun, W. (2020). Translator's Subjectivity in Eco-Translatology. *Journal of Critical Studies in Language and Literature*, 1 (3), 14-19. <https://doi.org/10.46809/jcsll.v1i3.24>
- [5] Venuti, L. (2004). *The Translator's Invisibility: a History of Translation*. Routledge.